

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Apollonio Episcopo. 265.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

nōmina imponunt, omniāque permiscēt, ut virtus agrē internosci queat, virtutē ipsam meo quidem iudicio velut in exilium mittunt.

Apollonio Episcopo. 265.

In externis certaminibus alijs est pugil, alius præco, qui laude ac prædicatione viatores effert. At in diuinis ita lege comparatum est, ut qui victoriam adeptus est, præconis quoque munere fungatur. Quā obrem ne quidam ex iis qui in Doctorum throno collocati sunt illud existiment, se, ut qui certamē alijs instituant, idcirco extra certamina esse, nec aliud nihil à se requiri arbitrentur, quā ut eos, qui vice-rint, laudibus afficiant: verū sic se compararent, ut cū ipsi grauitatis atque omnis virtutis athletæ, atque etiam victores existant, simul etiam eorum, qui victoriam assecuti sunt, laudes prædicent. Quod si alterum duntaxat ex his sibi inesse oportere existimantes, sibi ipsi imposturam faciunt, cū ab omnibus ut ignaui & imbelles cauillis incessentur, ac nihili penduntur: tum etiam à Paulo coarguentur, his verbis vidente, Castigo corpus meum, & in seruitutem redigo: ne fortē cū alijs prædicauero, ipse reprobus efficiar. Quod autem ait, hunc sensum habet. Non inter certaminis arbitros duntaxat, aut inter præcones meipsum accensui, nec huiusmodi nominibus glorior: verū cū me in vitæ meæ ratione atque instituto victoria dignū præbuerim, ac præbere cupiam, hoc imperio fungor. Illudque laboro, ut ne ea, quæ à pugilibus postulantur, dedecorem: non ob eum honorem quo auctus esse videor in segnitiam & languorem vergens, sed per labores hoc planum faciens, me haud abs re honore affectum fuisse. Atque acceptum beneficium integrum & incoluime conseruo, dum meipsum non voluptatibus animique remissionibus, sed laboribus trado.

Eutonio Diacono. 266.

Σωφροσύνη proprie dicitur, quæ furori

γνώστis, ἵνα ἡ ἀρετὴ δευτέρως γίνηται, αἰτίω τῆς ἀρετῆς ἐξοφρακίσειν μοι δοκοῦσιν.

Απολλωνίῳ ἑπισκόπῳ. σξε.

Ἐπὶ ἰδίῳ τῷ ἐξωθεν ἀγωνίῳ ἄλλος ὅτιν ὁ ἀγωνιστὴς, καὶ ἄλλος ὁ κήρυξ, ὁ τὸς νικῶντας ἀνακηρύττει. ὅτι δὲ τῷ γέγων τὸν φεραιτίω, καὶ κήρυξ εἶναι νομοθετήται· μὴ τοῖσι πῆς τῷ εἰς τὴν διδασκαλικὸν ἰδρυθῆσαν φρόον, ὡς ἀγῶνα ἄλλοις ἀγοπήε- πτε, τῷ ἀγῶνα ἕξω εἶναι νομιζέσασαι, μὴ ἀρκεῖν αὐτοῖς ἡ γέλωσιν τὸ ἀνακηρύττειν τὸς νικῶντας, ἀλλ' αὐτοῖς σεμνότητος τε καὶ πάσης ἀρετῆς ἀγωνιστῆς καὶ φεραιτίω τυγχέοντες, καὶ ἀλειφέσασαι τὸς ἀγῶνα ἰδιῶς, καὶ ἀνακηρύττειν τὸς νικῶντας, εἰ δὲ βάτερον χεῖρα μόνον παρεσείω αὐτοῖς νομιζόντες· εἰ αὐτοῖς παρολογίζονται, καμωδῆθῆσονται ἰδίῳ τῷ πάντων, καὶ ἐξευτελισθῆσονται ὡς ἀναδρῶν ἐλεῖσθῆσονται δὲ καὶ τῷ τῷ Παύλῳ φερόντος, ὑποπατάσω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μήπως ἄλλοις κήρυξας, αὐτὸς ἀδοκιμῶς γέσῃ· καὶ δὲ λέγει, τοῖς τῶν ὁσὶν ἀγῶνα ὁσέτας μόνον ἐμαυτὴν εἰκρίτω, ἕξω κήρυκας. ἕξω δὲ τῶ τοῖς σεμνωσῶ καὶ τοῖς ὀνόμασιν, ἀλλ' ἀξίονός ἐν τῇ πολιτείᾳ ὀφθαῖς καὶ ὀφθαῖς γλιχῶνος τῆς παρῶσαν ἀρχῆς εἰκρίτω εἰδίω, καὶ ἵνα μὴ καθυβείσω τὰ τοῖς ἀγωνιστῶν ἀρέποντα ἀγοπήε. ἕξω δὲ δόξαι τιμῶσθαι εἰς βαθυμίαις σπικίλων, ἀλλὰ τοῖς ποῖοις τὸ ἀκίπῳς τιμῶσθαι διλάτῃ, καὶ τῆς δωρεάν τῷ τῶ ἀκέραιον, καὶ τὸ μὴ ἀνεσθῆναι, ἀλλ' ἰδρωσῆναι ἐμαυτὸν ἐκδιδύμῃ.

Εὐτόνῳ Διάκονῳ. σξς.

Σωφροσύνη κυρίως εἶρηται, ἡ ἀπὸ ἀφροσύνης